

om at redegøre for her. Det er penge i 100 mio. kr.-klassen, vi taler om, og det kan da være et fromt ønske. Men jeg går ud fra som givet, at de partier, der her kort før jul indgik en aftale om næste års finanslov, nok ikke rigtig kan forholde sig til så store udgifter, der er så uspecificerede som her.

Dermed har jeg ikke sagt noget om det ædle i formålet, men jeg konstaterer bare, at det er mange penge, vi taler om. Og uagtet, at man kunne have sympati for tankerne, vil jeg nok sige, at hvis man så også skal anvise pengene, vil vi i hvert fald have et problem. Og det tror jeg godt jeg kan forudskikke at andre partier måske også vil have. Hermed har jeg også sagt, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for den vedtagelse, der ligger, men jeg vil samtidig sige, at det da er godt, at vi får debatten igen.

Det er mit lønlige håb, at når nu det har vist sig, at ankesystemet faktisk virker efter den hensigt, hvori vi lavede det, så når vi måske dertil, at vi fremover undgår den slags debatter på baggrund af avisartikler, men at vi i stedet for virkelig kan forholde os til, om verden fungerer, som den skal.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Angående den socialdemokratiske ordførers sidste bemærkning om at undgå avisdebatter: Ja, det er der vist mange der gerne vil i øjeblikket.

Angående kommunernes selvstyre på området: Det var der ingen, der ønskede at tage fra dem herinde i det danske Folketing, så det skulle gå, som det hele tiden havde gjort. Det var kommunerne, der havde ansvaret, for de var jo nærmest på problemerne.

Så vil jeg lige apropos avisartikler henvise til B.T. fredag den 19. februar. De havde et spørgeskema med hensyn til hjemmehjælp. Der spørger man de pågældende mennesker om, hvorvidt kommunerne kan være nedskæringerne på hjemmehjælpen bekendt. Og det kan de altså ikke. Det svarer 71 pct. Så spørges der endvidere, om man er tilhænger af, at Folketinget skal gribe ind og sikre de ældre den fornødne hjemmehjælp. Det siger 68 pct. ja til.

Nu er vi tilsyneladende kommet så langt ud, at befolkningen ikke mere tror på kommunerne. Nu tror de mere på Folketinget og mener derfor, at nu bør Folketinget gribe ind.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det, der bringer mig herop på talerstolen, er Socialdemokratiets ordførers, hr. Jørn Pedersens, indlæg om, at debatten bærer præg af, at Dansk Folkeparti ikke er med i finanslovsforhandlingerne. Det får mig faktisk til at ryge lidt i flint, for hvad er det så, Socialdemokratiet vil byde de ældre? Har samfundet ikke en forpligtelse til, netop som Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse siger, at vi skal dække de ældres basale behov? Det er faktisk det, der står i det her forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu kan jeg jo forstå på Dansk Folkeparti, at det, der sådan set er afgørende for, om det ene eller det andet spørgsmål skal løses kommunalt eller centralt, afgøres af B.T. Der er jeg trods alt mere tryk ved det politiske system, vil jeg sige.

Det er ingen kunst, vil jeg gerne sige herfra, at få folk til at sige, at noget, som de ikke synes fungerer godt nok, skal løses et andet sted. Alt så det er det ikke, og det argument kan jeg altså ikke falde ret langt ned i støvet for.

Jeg vil notere mig den uoverensstemmelse, der er imellem Dansk Folkepartis ordfører for forespørgerne her i dag, der jo understreger her fra talerstolen – det er jo ikke en tilfældig ølkasse, vi snakker om, det er Folketingets talerstol – at man i Dansk Folkeparti går ind for det kommunale selvstyre, og at det er dér, opgaverne skal løses, og så høres det fra et – næsten halvandet – medlem fra samme parti, at nu burde staten nok gribe ind.

Jeg vil godt sige til begge indlæg – både fru Aase D. Madsens og fru Birthe Skaarups – at det, jeg understregede i mit indlæg, og jeg vil gerne gentage det, hvis det er nødvendigt, er, at der står i loven, og det er faktisk det, vi har med at gøre her i Folketinget, at det er kommunernes forpligtelse at løse denne opgave.

Når vi så kommer til en kraftig udvidelse af den pligt, man ønsker at give kommunerne, så kan jeg kun ironisere lidt over det og sige: Jamen det er meget nemt at sige for et parti, der ikke var med i en finanslovaftale og sikkert heller ikke ønskede at være det. Det er jo gratis at sige det. Det er jo gratis at stå herfra og love hundredevis af millioner af kroner, for det kræver kun, at man har taleret, for at man kan gøre det. Hvis man også ved, at det ikke har en jordisk chance for at blive ført ud i livet, i hvert